

Srdce

Číslo: 1

Ročník: XIII.

Jún 2025

Rozhovor s otcom biskupom
Františkom Trstenským
strany 4-7

Extrémna krížová cesta
strany 26-27

“Ukážte, že ste svätí, a buďte svätí,
lebo ja som Pán, váš Boh”
strany 36-39

Obsah

Rozhovor s otcom biskupom Františkom Trstenským	4
Božské Srdce Ježišovo, bohaté pre všetkých, čo ťa vyzývajú	8
Jubilejná púť do Ríma	19
Púť po stopách slovenských blahoslavených	22
Dar Jubilejných milostí v Zákamennom a na iných miestach	24
Extrémna krížová cesta	26
Čas Pánovej milosti	28
„Byť nablízku Ježišovi, to je môj životný plán“ ..	30
Vitráže vo farskom kostole - skvost sakrálnej tvorby Jána Havrilu	33
“Ukážte, že ste svätí, a buďte svätí, lebo ja som Pán, váš Boh”	36

Vtip:

*Viete, prečo Ježiša Krista neutopili,
ale ho ukrižovali?*

*Kto by chcel mať nad dverami
zavesené akvárium....*

Srdce Časopis farnosti Oravská Polhora

Ročník XIII., číslo 1/Jún 2025

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad,
Jána Pavla II. 490,
029 47 Oravská Polhora

e-mail: srdce.casopis@gmail.com

web: www.farnostopolhora.sk

Šéfredaktor: Monika Glovaťáková

Redaktori: duchovný otec Róbert Slotka,
duchovný otec Peter Kalis, Jozef Ďubek,
Magdaléna Kvašňovská

Jazyková úprava: Katarína Revajová,
Jozef Ďubek, Jana Pečarková

Foto: redaktori, prispievatelia, archív farského úradu,
internet

Titulná fotografia: Malba na kňažskej štóle

Imprimatur: Mons. Štefan Sečka, spišský diecézny biskup,
č. 21/2015 zo dňa 4.11.2015

Grafická úprava: Monika Glovaťáková

Tlač: Tlačiareň Kubík, Námestovo

Editoriál

Milí farníci a priatelia,
dostávate do rúk nové
číslo časopisu.

Chcem sa úprimne poďakovať
obetavým prispievateľom, ktorí
zachytili jedinečné momenty
zo života našej farnosti.

Za posledný polrok sme boli svedkami veľkých zmien
v katolíckej Cirkvi: rozlúčili sme sa s pápežom Františkom a
radujeme sa zo zvolenia i prvých krokov nového pápeža Leva XIV.

Na akú cestu nás pozýva novozvolený pápež? Svätý Otec nám to
odkazuje vo svojom erbe a hesle, ktoré sa dopĺňajú a vysvetľujú.

Erb zobrazuje štít rozdelený diagonálne na dva sektory: horný
má modré pozadie a je na ňom biela ľalia, ktorá predstavuje
Pannu Máriu. Dolný má svetlé pozadie a je na ňom obraz
pripomínajúci Rád svätého Augustína: zatvorená kniha, na ktorej
je srdce prebodnuté šípom. Tento obraz pripomína obrátenie
sv. Augustína, ktoré sa uskutočnilo skrze Božie slovo.

Heslo Svätého Otca obsahuje slová z kázne
sv. Augustína, keď vysvetľoval Žalm 127 - „V ňom
jednom jedno.“ (v lat. - „In illo uno unum“).

Ako vyplýva zo symboliky erbu
a hesla, pápež nás pozýva, aby
sme vstupovali do hlbšej jednoty
a spoločenstva s Kristom a medzi
sebou navzájom na príhovor Panny
Márie, Matky Cirkvi. K tejto výzve
pripojme aj našu vytrvalú modlitbu.

- o. Róbert.

ROZHOVOR S OTCOM BISKUPOM FRANTIŠKOM TRSTENSKÝM

Je tradíciou, že každé číslo nášho farského časopisu obsahuje rozhovor s nejakou osobnosťou, známou alebo menej známou. V tomto čísle časopisu Srdce sa s nami o svoje myšlienky podelí náš diecézny otec biskup František. Cieľom rozhovoru je samozrejme povzbudiť sa príkladom veriaceho človeka, zasväteného muža na ceste viery, ale aj v oblasti bežného života.

Otec biskup, vieme, že ste hrdý Oravčan a rád prichádzate do svojho rodiska. Ako spomínate na svoje detstvo, mladosť a študentské časy? Na akú udalosť si najradšej spomínate?

Moje detstvo bolo vďaka mojim rodičom pokojné a radostné. Ako mladý som mal rád šport. Rád spomínam, že ako chlapci sme na mojom rodnom Medvedzí organizovali „majstrovstvá“ o najlepšieho futbalového brankára alebo v zime hrávali hokej pri svetle pouličných lúčok, chodili po koledovaní ako betlehemci. Rodičia nás všetkých troch (sme traja bratia) podporovali v štúdiu. Rád som čítal knihy, prečítal som všetky indiánske knihy, ale aj veľa životopisov svätých...

Učenie cirkvi nám prezentuje, že viera je dar! Ako sa vnímala viera vo vašej rodine? Ako si tiež spomínate na odovzdávanie viery a jej praktizovanie vo vašej rodine a okolí?

Vyrastal som v prostredí, kde viera bola súčasťou nášho života. Každú nedeľu sme chodili do kostola ako niečo samozrejme a pristupovali sme k sviatostiam. Nikto sa z viery neposmieval. Doma sme sa modlili, najmä naša mama nás učila modlitby. Niektoré sa modlím denne dodnes, ako napr. moju obľúbenú: „Pod tvoju ochranu...“

Aká bola vaša cesta ku kňazstvu? Vždy ste chceli byť kňazom?

Ako dieťa som chcel byť kozmonautom, zaujímali ma hviezdy a zúčastňoval som sa astronomických súťaží. Mal som rád aj duchovné veci, od zhruba šiestich rokov som miništroval. Ďakujem za dobrý príklad kňazom, ktorí pôsobili v našej farnosti. Hlbšie uvažovanie o kňazstve prišlo na strednej škole. Po maturite som sa preto hlásil do kňazského seminára a bol som prijatý.

Medzi slovenskými biskupmi ste známy ako jediný bibliista. Pravdaže, každý kňaz či biskup by mal ovládať Sväté písmo.

Aký je váš apoštolát v tomto smere?

Ďakujem Pánu Bohu, že viedol moje kroky týmto smerom. Záujem o Sväté písmo narástol najmä v kňazskom seminári. Ako kaplán v Dolnom Kubíne som mával biblické stretnutia. Keď ma otec biskup Tondra oslovil s ponukou ísť študovať ďalej Sväté písmo do Izraela, prijal som to. Je to veľký prínos pre kňaza, keď si pripravuje homíliu. Všetkým odporúčam denne čítať Sväté písmo, aspoň jednu kapitolu. Začnite evanjeliami. Chceme predsa poznať Ježiša Krista a jeho moc.

Zasvätený život so sebou istotne prináša aj mnoho skúšok, osamotných chvíľ, nepredvídateľných situácií...(prijemných i neprijemných) – čo, prípadne kto vám pomáha v týchto chvíľach?

Určite je to modlitba a opakované rozlišovanie pri hľadaní riešení. Nie je vždy dobré ponáhľať sa s rozhodnutím. Radím sa s Bohom, pýtam sa ho, radím sa aj so spolupracovníkmi. Dôležité je mať pokoj v srdci. Pokojné srdce môže potom prosieť Pána o múdre riešenia.

Aký je „bežný“ pracovný deň biskupa?

Ak nie som na cestách, stretávame sa na rannej svätej omši v kaplnke biskupského úradu o 7:00 hod. Po raňajkách začínajú rôzne porady, stretnutia, niekedy aj cestovanie za povinnosťami. O 12:00 je spoločný obed, po ktorom sa pokračuje v stretnutiach. Podvečer som už na byte a pripravujem si kázne, príhovory. Každú stredu dopoludnia učím v seminári bohoslovcov. A niekedy „prekvapím“ príchodom na svätú omšu do niektorej farnosti.

Čomu sa venujete, keď „neúradujete“? (smiech)

Potrebujem si oddýchnuť. Idem sa prejsť, niekedy aj pospať, čítam si knihu, občas idem k známym na návštevu.

Nielen pôstne obdobie, ale aj celý liturgický rok a kresťanstvo vôbec, nás povzbudzuje zakomponovať do každodenného života slová: PREPÁČ, ODPUSŤ, MRZÍ MA TO... aj biskup má také chvíľky, že „musí“ tieto slová použiť?

Áno, samozrejme. Niekedy aj v dobrom úmysle poviem niečo, čo som mohol povedať alebo urobiť inak. Je dôležité priznať si to a nehrať sa na dokonalého, lebo taký nie som.

Sám tvrdíte, že vás oslovuje „jednoduchý štýl života“ – čo to znamená? Ako by sme to mali my „bežní“ kresťania aplikovať do svojich životov? V čom vidíte krásu jednoduchosti?

Neprehliadajme bežné, samozrejme veci, lebo také nie sú. Ranný východ slnka, rozkvitnutý strom, spev vtákov, hviezdna obloha, pekná pieseň, vlúdne slovo od druhého človeka... V nich sa nám prihovára Boh. On nerobí rachot. Skôr prichádza v skrytosti a tichu.

Ktorý svätec/ ktorí svätci sú vaši obľúbení? Prečo?

Mám ich viac. Spomeniem len niektorých. Božia Matka ma učí dôvere. Môj krstný patrón svätý František z Assisi ma učí jednoduchosti. Svätý Jozef pracovitosti. Svätá Rita láske k druhým...

Čím by ste povzbudili svojich veriacich, ktorí prechádzajú ťažkými životnými situáciami ako: náhla strata blízkej osoby, rodinné a pozemkové spory, neúcta k starším, ignorovanie autorít...?

Boh je náš dobrý Otec. On nechce nešťastie nikoho z nás. Sme predsa jeho milované deti. Ak prídu ťažké chvíle, dôverujte, že to nie je posledné slovo Pána Boha. Ale nenechajme Pána Boha samotného. On aj cez nás vysloví slová povzbudenia, útechy alebo podá ruku.

Vieme, že sa zaujímate aj o mladých, snúbencov a rodiny. Na akých pilieroch by mali stavať svoje vzťahy? Na čo by nemali zabúdať?

Žiaden vzťah - ani k Bohu, ani k človeku nebude fungovať, ak nemáme na toho druhého čas. Modlitba a komunikácia sú podmienkou, aby vzťah rástol. Nezabúdajme na odpustenie a načúvanie tomu druhému.

Čomu by mali rodičia venovať viac pozornosti pri výchove svojich detí?

Odvzdávaniu troch cností: pracovitosti, úcta k druhému človeku a viera.

Čo myslíte: Kedy je človek šťastný?

Keď má pokoj v srdci. Nie je dôležité koľko toho máš, ale akým si človekom. Na konci života si ľudia neželajú, aby im ukázali diplomy, bankové účty, postavené domy, ale aby ich držali za ruku ich najbližší.

Od Vianoc slávime Jubilejný rok. Čo to pre nás veriacich znamená a ako by sme ho mali prežívať?

Teraz je čas milosti. Ak je v živote niečo, čo máš nevyriešené, neodpustené, urob to teraz. Vstaň a choď za svojim susedom, súrodencom, kolegyňou, odprosujme a odpúšťajme minulé krivdy. Vtedy budú naše srdcia skutočne slobodné a pokojné, lebo v nich bude Boh.

Aké máte plány do budúcnosti? Svoje osobné, ale aj čo sa týkajú diecézy, farností či pastorácie?

Túžim obnoviť vieru, nádej a lásku v našej diecéze. Tento jubilejný rok je veľkou príležitosťou. Prijmime toto Božie pozvanie. Na budúci rok bude sláviť naša diecéza 250 rokov svojho založenia. Je to možnosť prejaviti vďačnosť za tých, ktorí nám odovzdali vieru, ktorí viedli naše farnosti a diecézu pred nami.

Je niečo, čo by ste chceli odkázať veriacim našej farnosti, prípadne nás povzbudiť?

Nesúďme iných, ale buďme mysvedkami viery. Nečakajme na druhých, kým urobia prvý krok, ale urobme ho my, lebo taký je Boh.

Otcovi biskupovi ďakujem za čas a ochotu uskutočniť rozhovor pre farský časopis. A uisťujeme ho o našich modlitbách za neho v jeho službe.

-Peter Kalis

Božské Srdce Ježišovo, bohaté pre všetkých, čo ťa vzývajú

V tomto čísle časopisu by sme chceli našim farníkom, ako novú duchovnú inšpiráciu, predstaviť ďalšie duchovné a modlitbové spoločenstvo v našej farnosti - **Bratstvo Božského Srdca Ježišovho, od roku 2016** na Slovensku s novým názvom **Spoločenstvo Najsvätejšieho Srdca Ježišovho**. Pre mnohých veriacich v našej farnosti je toto duchovné spoločenstvo neznáme a registrujú ho spontánne možno raz do roka - a to v čase najmä na sviatok Božieho Tela, keď spolu s inými duchovnými spoločenstvami stavajú okolo kostola oltáriky. A zdá sa, akoby toto bola ich jediná aktivita. Ale tento prvý pohľad nie je pravdivý, zdanie klame. Toto spoločenstvo má veľmi bohatú históriu a vedie veľmi hlboký duchovný život. Preto sa podme s ním zoznámiť.

Už samotný pôvodný názov spoločenstva hovorí o tom, že členovia Bratstva **sú ctiteľmi Božského Srdca Ježišovho**. Zároveň **prívlastok Bratstvo** znamená, že Ježiš prostredníctvom tohto spoločenstva otvára svoje Srdce a svoju náruč pre každého. Myslím si, že pri predstave Ježišovej rozťahnutej náruče sa zaiste v každom z nás, aspoň veriacim z našej farnosti, vybaví „v hlave“ jedinečná, veľká, mohutná päť metrová socha Božského Srdca Ježišovho zavesená na veľkej, mohutnej stene za oltárom nášho kostola – s naširoko rozťahnutými rukami, náručou a s Najsvätejším Srdcom uprostred – ktoré pozývajú do kostola, do jeho chrámu, k jeho Srdcu každú ľudskú bytosť bez výnimky. A podobne **aj Ježiš** do tohto svojho modlitbového spoločenstva, medzi svojich verných ctiteľov, **pozýva všetkých veriacich - preto, aby Ho VIAC A VIAC spoznávali, milovali, ctili ... a nasledovali jeho čnosti**.

Hlavným zmyslom Bratstva je zasvätiť sa **Najsvätejšiemu Božskému ŽIVÉMU SRDCU Ježišovmu**, duchovne sa s ním spojiť, pokiaľ možno čo najviac zjednotiť, nasledovať jeho čnosti, pracovať na sebe a na odstraňovaní svojich nedostatkov **VIAC A VIAC** - a popritom nezabudnúť na svojich blížnych živých i mŕtvych – to jest v spolupráci s členmi Bratstva „zabezpečiť“ modlitby a obety za života i po smrti pre seba a svojich blížnych, a tiež na rôzne iné úmysly.

Hneď na úvod tiež treba poznamenať, že Bratstvo Božského Srdca Ježišovho / Spoločenstvo Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

nie je rehoľa, ani sekulárny inštitút, **je to skôr hnutie, ktoré svojimi stanovami združuje laikov, rehoľníkov, kňazov i biskupov.** V preklade povedané - *je to jedno obrovské duchovné spoločenstvo živých i zosnulých ctiteľov Božského Srdca Ježišovho - podľa starobylej cirkevnej tradície a podľa „novovekej“ formy francúzskej svätice Margity Márie Alacoque (1647-1690).* Avšak na rozdiel od všetkých čiastočných zasvätení, napríklad aj k Panně Márii, ktoré koniec koncov, ak sú skutočným zasvätením, sú zasvätením Bohu, **ale zasvätenie sa Božskému Srdcu je zasvätením sa priamo Bohu** – a zasvätiť sa Bohu sme

pozvaní jednoducho všetci - bez výnimky. Preto zasvätenie Božskému Srdcu je umožnené všetkým veriacim bez rozdielu stavu.

Navyše naši dedovia a pradedovia sa rozhodli zasvätiť Božskému Srdcu Ježišovmu všetky svoje chrámy - ako kaplnku, tak neskôr i kostol. A toto by pre všetkých veriacich našej farnosti mal byť dôvod navyše, historická i súčasná inšpirácia k tomu, ako hľadať cestu k zasväteniu sa Ježišovmu Srdcu - okrem „verejného“ zasvätenia sa aj k takému malému - tomu svojmu „súkromnému“ - **prostredníctvom konkrétnej duchovnej cesty, ktorú ponúka Bratstvo Božského Srdca Ježišovho/ Spoločenstvo Najsvätejšieho Srdca Ježišovho.**

A ako to celé začalo? Kde a ako sa zapálila iskra tejto úcty?

História Bratstva Božského Srdca Ježišovho vo svete

Zakladateľom Bratstva Božského Srdca Ježišovho bol sv. Ján Eudes vo Francúzsku, ktoré v roku 1667 schválil pápež Alexander VII. V roku 1710 grófká Vizváryová darovala reliéf Božského Srdca uršulínkam v Bratislave a ony už v roku 1712 začali zapisovať do Bratstva prvých členov. V tom čase to bolo ešte na území Uhorska, v súčasnosti by to však bolo už na území dnešného Slovenska. V roku 1732 je založené **Arcibratstvo Božského Srdca Ježišovho v Ríme**, pri chráme Panny Márie - Krá-

ľovnej Pokoja, **ktoré koordinuje činnosť všetkých národných centier** na zemešli. V roku 1852 - pri návrate jezuitov do Trnavy bol na Slovensku zaznamenaný prudký rozvoj Bratstva - až do roku 1922, v ktorom bola podaná aj prvá výzva k modlitbám za zasvätenie slovenského národa Božskému Srdcu Ježišovmu, ktoré sa však prvýkrát uskutočnilo až v roku 1947 na Starých Horách všetkými biskupmi.

Popritom do histórie Bratstva Božského Srdca Ježišovho, hneď po založení v 17. storočí, výraznou mierou prispela aj **sv. Margita Mária Alacoque**, rehoľníčka rádu Navštívenia Panny Márie. Vyznačovala sa veľkou trpezlivosťou, poníženosťou, pokojom a milotou - a možno preto si ju Pán Ježiš vyvolil za dôverníčku svojho Srdca. Prostredníctvom zjavení jej Ježiš **hovoril o láske odmietanej, ktorá žiada o znovuprijatie.** Zjavenia začali v roku 1673 a posledné prebehlo 2. júla 1688. Už pri prvom zjavení sa jej Najsvätejšie Srdce Ježišovo **zjavilo ako Živé Srdce v Ježišovom Tele**, ktoré symbolizuje **jeho živú lásku k ľuďom s horiacim Srdcom.** A práve tieto zjavenia neskôr vtlačili pobožnosti k Božskému Srdcu špecifický ráz zmierného uctievania. Úcta sa spočiatku šírila prostredníctvom rozličných bratstiev a ľudových pobožností, neskôr svätej Margite Márii Alacoque pri šírení úcty k Božskému Srdcu pomáhal aj jej duchovný vodca jezuita Claudio de la Colombiéra. Ich snahu v tom čase tiež podporovalo aj mnoho iných významných osobností, medzi inými aj napríklad anglická kráľovná, ktorá v roku 1697 sa obrátila na pápeža Inocenta III. s prosbou, aby schválil sviatok k úcte Božského Srdca pre celú Cirkev, avšak pre odpor Kongregácie pre rítus k tomu vtedy nedošlo.

12 prisľúbení pre všetkých ctiteľov Božského Srdca od samotného Ježiša

Súčasne v tom čase Ježiš ako silnú duchovnú motiváciu prostredníctvom zjavení sv. Margite Márii Alacoque **dáva ctiteľom svojho Srdca aj týchto 12 veľmi dôležitých prisľúbení.**

1. *Ctiteľom svojho Srdca dám všetky milosti potrebné ich stavu.*
2. *Ich rodinám udelím pokoj.*
3. *Poteším ich vo všetkých protivenstvách.*
4. *V živote, ale hlavne pri smrti, budem im bezpečnou ochranou.*

5. Hojne požehnám každé ich podujatie.

6. Hriešnici nájdu v mojom Srdci prameň a nekonečné more milosrdenstva.

7. Vlažné duše sa stanú horlivými.

8. Horlivé duše dosiahnu rýchlo veľkú dokonalosť.

9. Domy, v ktorých si zavesia a uctia obraz môjho Srdca, odmením požehnaním.

10. Kňazom dám milosť obrátiť aj najzatvrdlivejšie srdcia.

11. Mená tých, čo rozširujú túto pobožnosť, vpíšem do svojho Srdca a nikdy ich stade nevytrím.

12. Sľubujem v prehojnom milosrdenstve svojho Srdca, že všetkým, ktorí prijmú moje Telo v prvé piatky 9 mesiacov po sebe, udelím milosť konečného pokánia: že neumrú bez mojej milosti, ani bez prijatia potrebných sviatostí, lebo moje Srdce sa im stane bezpečným útulkom v poslednej chvíli. (Slovenské znenie cirkevnej schválené Arcib. úradom v Trnave, dňa 6.5.2003, č.1708/03)

Stanovy Bratstva Božského Srdca Ježišovho/Spoločenstva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

Aby pri šírení úcty nevznikol duchovný chaos v uctievaní, už v tom čase boli zostavené **pravidlá - STANOVY** - , ktoré prakticky platia dodnes. Nakoľko boli zostavené v čase, keď ešte mnoho ľudí nevedelo čítať a písať, boli vytvorené tak, aby si ich veriaci mohli ľahko zapamätať. Preto v prvej trojici bodov – **v bodoch 1,2,3** - je stanovené, čo treba „robiť“ = **plniť raz za deň, mesiac a rok** - a v druhej trojici bodov – **v bodoch 4,5,6** - je stanovené, že členovia majú nasledovať čnosti Pána Ježiša, modliť sa jeden za druhého a že tieto ustanovenia nie sú záväzné pod hriechom.

Doslovne sa v Stanovách uvádza TOTO:

1. Členovia tohto Bratstva sa usilujú sláviť sviatok Božského Srdca Ježišovho zvláštnou pobožnosťou a nakoľko je to možné prijať sv. sviatosti. (plnenie raz za rok)

2. Zúčastniť sa každý prvý piatok mesiaca na svätej omši pri oltári Božského Srdca a každú prvú nedeľu popoludní na pobožnosti verejného odprosena. (plnenie raz za mesiac)

3. Každý deň sa každý člen pomodlí **Otčenáš, Zdravas a Verím v Boha** so strelnou modlitbou „**Božské Srdce Ježišovo, daj, aby som ťa vždy viac a viac miloval**“. (plnenie raz za deň a každý deň)

4. Vo všeobecnosti nech sa členovia usilujú uskutočňovať cieľ Bratstva, aby vzorom ich čnostného života bolo Božské Srdce Ježišovho. K tomu majú pomáhať aj iným.

5. Členovia nech sa často modliavajú jeden za druhého a to aj za zomrelých, nasledujúc tak príklad Arcibratstva v Ríme, kde sa každý mesiac slúžia tri sväte omše za zomrelých členov.

6. Tieto stanovy nikoho nezaväzujú pod hriechom. Kto však chce získať odpustky, musí zachovávať aspoň tretí bod.

Prvý bod Stanov je liturgický, **druhý bod** má charakter ľudovej pobožnosti a **tretí bod** je zdanlivo najjednoduchší, najľahší, ale opak je pravdou - pretože obsahuje v sebe túžbu nikdy sa neuspokojiť s dosiahnutým vzťahom k Bohu, s dosiahnutým stupňom čnosti alebo horlivosti alebo stupňom duchovného života, ale vyžaduje od člena, aby neustále na sebe pracoval, permanentne pracoval na svojej osobnej formácii, na svojom duchovnom pokroku, na svojej viere, na svojom vzťahu k Ježišovi tak, aby s Ježišovou Božou pomocou dosiahol čo najvyšší hrdinský stupeň čnosti a bol neustále pripravený sa postaviť proti akejkoľvek forme hriechu - jednoducho, aby vedel vzdorovať hriechu spolu s Ježišom kdekoľvek a kedykoľvek. Štvrtý bod je výsostne formačný a **piaty bod** výsostne apoštolský, pretože zaväzuje členov pamätať vo svojich modlitbách navzájom za seba i celý svet, pamätať rovnako na živých i mŕtvych, pričom už štvrtý bod usmerňuje členov k apoštolátu tým, že si vzájomne pomáhajú v osobnej duchovnej formácii.

Obnova Bratstva Božského Srdca Ježišovho na Slovensku

Na Slovensku, v období po februárovom prevrate od roku 1948, počas komunizmu, došlo k umŕtveniu činnosti Bratstva kvôli silnému prenasledovaniu

Katolíckej Cirkvi, biskupov, kňazov, rehoľníkov i veriacich laikov.

Po roku 1989, po nežnej revolúcii, od roku 1992 činnosť Bratstva sa snažil v Litave, národnom centre Slovenska, oživiť pán farár Imrich Kováč. Vyvrcholením jeho duchovných aktivít **bola obnova Bratstva na Slovensku v roku 2000**, kedy *na podnet a v duchu slov pápeža Jána Pavla II. – „do nového tisícročia vykročme s Kristom“* – duchovný otec Imrich Kováč spolu s veriacimi farnosti vstúpili do nového tisícročia s Najsvätejším Božským Srdcom Ježišovým - prostredníctvom **obnovy Bratstva spolu s obnovenou úctou k Jeho Živému Srdcu**. Na duchovný život na Slovensku to malo taký dosah, že **v nasledujúcich štyroch rokoch sa do Bratstva zapísalo až 50-tisíc ctiteľov Božského Srdca Ježišovho**. A medzi týmito zapísanými ctiteľmi boli v roku 2002 z našej farnosti ako prvé horliteľky zapísané aj – pani Mária Cvoligová a pani Mária Masničáková. Len tak mimochodom – obe sa do Bratstva zaregistrovali bez toho, aby o sebe navzájom vedeli. V tom čase pre Bratstvo to bolo obdobie veľkého rozmachu, doslova „bumu“, ktoré duchovne posilnilo Bratstvo veľmi silno. V súčasnom období na Slovensku je zapísaných - registrovaných - okolo 60-tisíc ctiteľov Božského Srdca Ježišovho.

Národné centrum Bratstva Božského Srdca Ježišovho/ Spoločenstva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho doma na Slovensku

Na Slovensku sa národné centrum Bratstva Božského Srdca Ježišovho/Spoločenstva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho nachádza vo farnosti Litava s farským kostolom svätej Margity Antiochijskej na adrese **Bratstvo Božského Srdca Ježišovho/ Spoločenstva Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, 96244 Litava, tel.045/5572168 - farský úrad**

Litava, tel.0911500014 – pani Krnáčová Anna – laická koordinátorka.

Tieto údaje sú verejne dostupné na webovej stránke a so súhlasom pani Krnáčovej. Pri registrácii sa veriaci, ktorý majú záujem o členstvo v Bratstve, nemusia obraciať priamo na horliteľky v našej farnosti, ale môžu sa obrátiť aj priamo na stredisko v Litave na uvedenej adrese alebo telefónnych číslach.

Aký je rozdiel medzi registrovanými a neregistrovanými ctiteľmi

Byť ctiteľom Božského Srdca Ježišovho bez toho, aby sa niekto niekde zapisoval alebo prihlásil je zaiste Pánu Bohu veľmi milé. Určite. A rovnako zaiste aj neorganizovaní ctitelia získavajú veľa milostí, ale – **zapísaní - organizovaní – registrovaní môžu získať milosti NAVYŠE**, lebo majú zaručený podiel na skutkoch lásky aj iných členov Bratstva. Navzájom sa takto obohacujú, lebo spoločne tvoria jednu veľkú duchovnú rodinu, ktorú schválila autorita Cirkvi v súlade s Božou vôľou.

História a aktivity Bratstva Božského Srdca Ježišovho v našej farnosti

História Bratstva Božského Srdca Ježišovho v našej farnosti sa začala písať už v roku 2002 a je aktívne dodnes. V tom čase niektorí farníci z našej farnosti sa aktívne z vlastnej iniciatívy zaregistrovali do centra Bratstva Božského Srdca Ježišovho v Litave. Viedla ich k tomu myšlienka: **kto sa bude za nich modliť aj po smrti**. A preto hľadali spoločenstvo, ktoré by spĺňalo tieto ich duchovné predstavy. A našli ho. Táto myšlienka, ktorá motivovala, iniciovala a aktivovala vznik Bratstva Božského Srdca Ježišovho v našej farnosti, duchovná iskra, z ktorej sa rozhorlil veľký duchovný plameň, je hodná veľmi veľkej pozornosti. Je to doslova fantastická duchovná motivácia, pretože z tejto iniciatívy bolo vidieť, a je vidieť, že títo veriaci **na prvé miesto vo svojom živote kladú Boha a jeho pravidlá**. Žijú svoj duchovný kresťanský život nielen jazykom a perami, ale živia ho aj konkrétnymi skutkami viery, ktoré vedia pomenovať. A zároveň z tejto ich iniciatívy tiež možno vypozerovať, že im ide o spásu nielen ich vlastnej duše, ale do tejto duchovnej aktivity sa snažia zapojiť čo možno najväčší počet veriacich, čím členovia Bratstva, v zmysle Stanov, apoštolujú a evanjelizujú svoje okolie, svoju farnosť – podľa slov Matky Terezy – **„kvitnú tam, kde sú zasadení“**. A apoštolovať a evanjelizovať môžu rovnakým spôsobom i noví členovia Bratstva. Tu je vidieť, že duchovný nadprirodzený svet a spásu duše neberú na ľahkú váhu oproti svetu, ktorý sa čoraz viac stáva sekulárnejším so silným

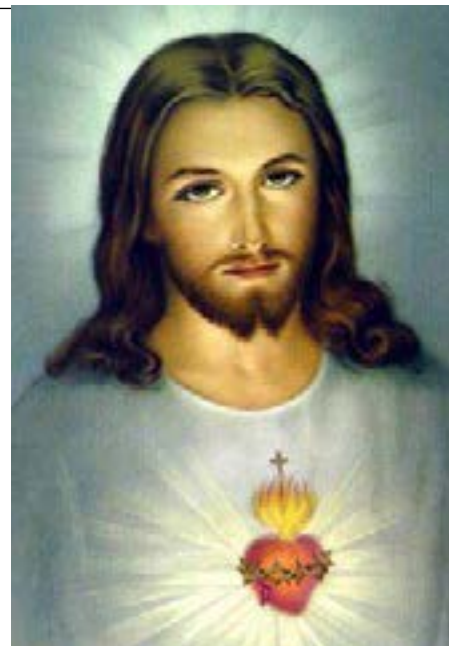
bagatelizovaním duchovného sveta a sveta po smrti. Preto toto Bratstvo a jeho Stanovy sú zo strany Boha a zo strany našich veriacich, členov Bratstva, takou adekvátnou - až silne adekvátnou odpoveďou na sekularizáciu spoločnosti prostredníctvom jednoduchej a vytrvalej modlitby. A zároveň, dovoľm si povedať, že táto starosť o svoju dušu, ako teraz v tomto svete a rovnako i po smrti, **pestovaná pravidelnou a vytrvalou pobožnosťou v Bratstve, sa týmto stáva možno aj určitou zárukou spásy hraničiacej s istotou.**

V súčasnosti má Bratstvo Božského Srdca Ježišovho/ Spoločenstvo Najsvätejšieho Srdca Ježišovho v našej farnosti aktuálne „niečo tesne pod“ 180 registrovaných členov a **ich konkrétne duchovné aktivity spočívajú v týchto konkrétnych aktívnych skutkoch:** každý rok sa opakujúca celoročná modlitbová reťaz deviatnika k Božskému Srdcu Ježišovmu, každý rok sa opakujúca celoročná reťaz svätých omší raz mesačne obetovaná za živých i mŕtvych členov Bratstva, každodenná modlitba člena Bratstva, ktorá pozostáva z modlitby **Otčenáš, Zdravas a Verím v Boha so strelnou modlitbou „Božské Srdce Ježišovo, daj, aby som ťa vždy viac a viac miloval“** v ktoromkoľvek čase počas dňa, účasť na odprosujúcej svätej omši každý prvý piatok v mesiaci, modlitby za živých i mŕtvych v prvom rade za členov Bratstva spolu odprosujúcimi pobožnosťami, a zároveň každý člen Bratstva sa môže zapojiť aj do iných modlitbových spoločenstiev napríklad ružencových s cieľom modliť sa na úmysly Bratstva/ Spoločenstva.

Aktivity a činnosť Bratstva v našej farnosti zastrešovali horliteľky - pani Mária Cvoligová a pani Mária Masničáková. Nakoľko však obe horliteľky sú už staršie a nevládne z dôvodu choroby, v ich činnosti ako horliteľiek sa rozhodli pokračovať ich deti. Zároveň sa odporúča do každej rodiny ctiteľov objednať si časopis Posol Božského Srdca Ježišovho, ktorý priebežne a pravidelne informuje členov Bratstva o aktivitách, modlitbách, zasväteniach a iných udalostiach v súvislosti s úctou k Ježišovmu Srdcu.

Uctievanie obrazu Božského Srdca Ježišovho v domoch alebo bytoch

Ježiš v deviatom prisľúbení prostredníctvom sv. Margity Márie Alacoque sľubuje požehnanie pre domy, v ktorých si uctievali jeho obraz. Rovnako aj Bratstvo odporúča uctievať si obraz Ježišovho Srdca. Preto je dobré s úctou umiestniť doma zarámovaný obraz Božského Srdca Ježišovho na takom mieste, kde sa možno pred ním modlievať ale-

v reklamách, časopisoch – preto nepodceňujme silu a význam obrazu.

Premenovanie Bratstva Božského Srdca Ježišovho na Spoločenstvo Najsvätejšieho Srdca Ježišovho

V roku 2016 - v januári na slávnosť Zjavenia Pána - na sviatok s ľudovým pomenovaním Traja králi - na základe dekrétu schváleného biskupom došlo na Slovensku k slávnostnému premenovaniu duchovného spoločenstva s názvom - **Bratstvo Božského Srdca Ježišovho** - na duchovné spoločenstvo **s novým názvom – Spoločenstvo Najsvätejšieho Srdca Ježišovho**, pričom ostatné reguly spoločenstva sa nemenia, ale zostávajú rovnaké a v platnosti. Nakoľko pôvodný názov spoločenstva je ešte stále silno vžitý v srdciach veriacich spolu s jeho pohnutou a dlhou históriou, **i naďalej sa používa spolu s novým názvom.** K zmene názvu došlo preto, lebo - nový pojem je živší oproti pôvodnému, pretože zahŕňa v sebe okrem bratov ... aj sestry, a zároveň preto - nakoľko pôvodný názov niesol v sebe vo svojom názve zdanlivú, ba až klamlivú asociáciu, že toto spoločenstvo združuje v sebe ako Bratstvo - iba „bratov“.

Záver

Božské Srdce Ježišovo sa stalo každodennou súčasťou našich duchovných svetov vo farnosti. Každý deň sa nám dobrovoľne a nebadane ponúka a prvotnou iniciatívou vzniku Bratstva vo farnosti bola myšlienka na smrť a starosť o dušu po smrti. A čo tieto dve „veci“ spája?

Božské Srdce Ježišovo cez mnohé sviatosti a tiež prostredníctvom Bratstva/Spoločenstva **ponúka takú duchovnú cestu na zemi, ktorá vedie do večnej blaženosti a večného života.** Zároveň „zabezpečuje“, že **i v prípade, ak sa duša dostane do očistca, môže z neho veľmi rýchlo odísť do neba.** A to je predsa náš cieľ, naša vlasť. A záleží iba na nás, ako sa rozhodneme spolupracovať s Božským Srdcom - koľko vôle, energie, trpezlivosti, vytrvalosti, horlivosti, ochoty a zodpovednosti sme ochotní vložiť do záchranu svojej duše a spásu duší svojich blížnych. Ponuka a pozvanie sú na stole, stačí ich len prijať.

Navyše, kto často číta Tomáša Kempenského a jeho malú útlu knižočku *Nasledovanie Krista*, vie, že obsahuje stať s názvom ***Myslievajme na smrť*** - a v tejto stati autor píše aj tieto slová: „Veľmi krátky je tvoj život na zemi, nuž uvažuj, ako je to vlastne s tebou. **Dnes človek je, a zajtra sa pomíne. A keď zíde z očí, chytro zíde aj z mysle. ... Vo všetkom by si mal konať a myslieť tak, akoby si dnes mal umrieť.** Keby si mal dobré svedomie, smrti by si sa veľmi nebál. ... Ráno si pomysli, že nedožiješ večera. A večer neopováž sľubovať si ráno. Buď teda vždy pripravený a ži tak, aby ťa smrť nikdy nenašla nepripraveného. Mnohí umierajú náhle a nečakane. „*Lebo neviete, v ktorý deň príde váš Pán*“ (Mt24,42.44, Lk 12,40) Keď nadíde posledná hodina, začneš celkom inak zmýšľať o tvojom predošlom živote, a veľmi budeš ľutovať, že si bol taký nedbanlivý a ľahostajný. **Aký šťastný a múdry je ten, kto sa teraz usiluje byť takým, akým by chcel byť v hodinu smrti! ... Nespoliehaj sa na priateľov a príbuzných, a snahu o spasenie neodkladaj na budúcnosť, lebo ľudia zabudnú na teba skôr, než sa nazdávaš. ... Keď sa teraz nestaráš sám o seba, kto sa bude o teba starať v budúcnosti? ... Kto si bude na teba po smrti spomínať? Kto sa bude za teba modliť? ...“** Toto nepotrebuje žiaden komentár, lebo toto sú slová písane samotnou duchovnou skúsenosťou a životom.

- Jozef Ďubek

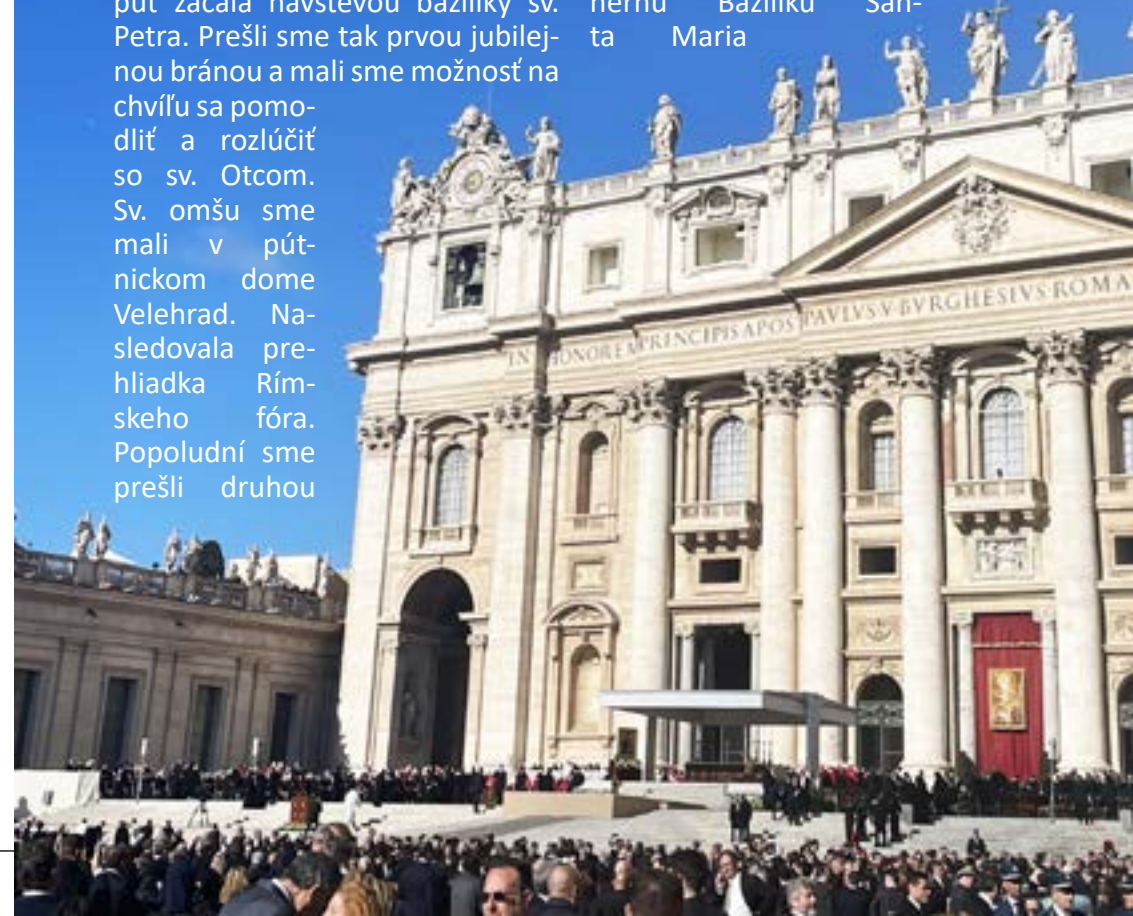
Jubilejná púť do Ríma

Pred rokom, keď naša farnosť začala s organizáciou jubilejnej púte do Ríma, sme ešte netušili, aká veľká milosť nás čaká. Bolo to niečo, čo nikto z nás nemohol predvídať – že budeme môcť byť osobne prítomní na pohrebe Svätého Otca, pápeža Františka.

V stredu ráno odišli dva autobusy plné poľhorských pútnikov do Ríma. Po približne 20-tich hodinách sme dorazili na miesto. Naša púť začala návštevou baziliky sv. Petra. Prešli sme tak prvou jubilejnou bránou a mali sme možnosť na chvíľu sa pomodliť a rozlúčiť so sv. Otcom. Sv. omšu sme mali v pútnickom dome Velehrad. Nasledovala prehliadka Rímskeho fóra. Popoludní sme prešli druhou

jubilejnou bránou, tentoraz v Bazilike sv. Pavla za hradbami, ktorá je postavená nad hrobom apoštola Pavla. Vo vnútri tejto majestátnej baziliky sa nachádzajú okovy sv. Pavla, ktorými bol sv. Pavol pripútaný vo väzení. Na obvode vo vnútri baziliky sa nachádzajú ikony všetkých pápežov od Petra až po Františka (Lev XIV. pribudne čoskoro).

V piatok ráno sme navštívili nádhernú Baziliku Santa Maria

V sobotu zavčas ráno sme sa opäť vybrali na Námestie sv. Petra, kde sa už schádzali tisíce veriacich z celého sveta. Bolo to veľmi silné – stáť spolu ako farská rodina medzi zástupom, ktorý sa poslednýkrát prišiel rozlúčiť s pápežom Františkom. Bolo to niečo, na čo nikto z nás nikdy nezabudne. Na záver púte sme ešte navštívili Piazza Navona, jedno z najkrajších rímskych námestí, a Panteón.

Ďakujeme Bohu za túto milosť a tešíme sa, že sme tieto dni mohli prežiť spolu – ako jedna farská rodina, ktorá si z Ríma odniesla najmä posilnenú vieru a srdcia naplnené vďačnosťou.

-Magdaléna Jaššáková

Maggiore (u nás známu ako Bazilika Panny Márie Snežnej), ktorá tiež patrí medzi štyri hlavné rímske baziliky. V tejto bazilike sme prešli treťou jubilejnou bránou. Zvláštnosťou tejto baziliky je relikvia dreva z jasičiek, v ktorých bol uložený malý Ježiško a ikona Panny Márie Salus Populi Romani, ktorú si pápež František hlboko uctieval a často sa k nej chodieval modliť. V tejto bazilike sme mali sv. omšu. Ďalším silným duchovným zážitkom bola možnosť prejsť po kolenách Sväte schody (Scala Sancta), ktoré podľa tradície boli privezené z Jeruzalema a po ktorých kráčal Pán Ježiš k Pilátovi. Následne sme navštívili Lateránsku baziliku. Prešli sme tak štvrtou a poslednou jubilejnou bránou. Tento deň sme zakončili prehliadkou krásnych rímskych miest – Fontány di Trevi a Španielskeho námestia.

Púť po stopách slovenských blahoslavených

15.2.2025 v skorých ranných hodinách sme sa vybrali na púť do Bratislavy k bl. Jankovi Havlíkovi, do Vajnor k bl. Titusovi Zemanovi a do Trnavy na krížovú cestu, kde bola pochovaná bl. Zdenka.

V ružinovskom kostole sv. Vincenta de Paul nás privítal kňaz a o 10:00 sme mali sv. omšu.

Naším cieľom bolo navštíviť miesta, ktoré sú spojené so životom slovenských blahoslavených: blahoslaveného Janka Havlíka, blahoslaveného Titusa Zemana a blahoslavenej sestry Zdenky. Prvou zastávkou našej

púte bol kostol u vincentínov, pri relikviách bl. Janka Havlíka. Oboznámili sme sa tu s jeho životom a zúčastnili sme sa sv. omše. Po nej sme sa občerstvili v pastoračnom centre a naše ďalšie kroky viedli do rodiska bl. Titusa Zemana, do Vajnor. Navštívili sme tu pôvodný hrob bl. Titusa a uctili si jeho relikvie.

Poslednou zastávkou bola Trnava, kde sme sa pomodlili krížovú cestu. Na tomto mieste sa nachádzal pôvodný hrob sr. Zdenky. Po pobožnosti krížovej cesty sme navštívili sestričky, ku ktorým patrila aj bl. Zdenka. V kaplnke kláštora sme sa pomodlili Korunku k Božiemu milosrdenstvu. Sr. Dominika nám veľmi pútavo rozprávala o samotnej reholi i procese blahorečenia sestry Zdenky. Po nasýtení duše sme nasýtili aj telo, pretože sestričky nám pripravili malé občerstvenie. Dali sme si kávu s koláčikom a naše kroky viedli domov.

Ďakujeme Bohu za tento krásny čas.

-Viera Jaššáková

Dar jubilejných milostí v Zákamennom a na iných miestach

V sobotu popoludní (15.3.2025) sa naša farnosť dvoma autobusmi vybrala na púť do jubilejného chrámu v Zákamennom. Ako prvá v programe púte bola modlitba korunky Božieho milosrdenstva pri hrobe Božieho sluhu Jána Vojtaššáka, pričom sme boli vyzvaní, aby sme každý poprosili o konkrétny úmysel na príhovor otca biskupa Jána Vojtašáka. Potom sme sa presunuli do farského kostola, kde bola slúžená sv. omša s jubilejným formulárom a po nej odprosujúca adorácia. Veriaci mali príležitosť zostať v tichej modlitbe pri jubilejnom kríži.

Po absolvovaní púte do Zákamenného si položíme otázku: **V čom spočíva úspešnosť jubilejného putovania?** Odpoveď na otázku priniesol jezuita Páter Peter Dufka prostredníctvom Rádia Vatikán (6.4.2025). Páter Peter vníma tri ukazovatele hodnotnej púte: odpustenie, duchovný zážitok a nádej.

Čo prináša odpustenie?

Problematika jubilea má veľmi staré korene, ktoré nachádzame už v Starom zákone. **Jubileum** bolo rokom oslobodenia a obnovy: rušili sa dlhy, oslobodzovali sa otroci a ľudom sa znovu rozdeľovala pôda. Tento krok bol návratom k Božiemu poriadku, k dôstojnosti každého človeka a k rovnováhe medzi spravodlivosťou a milosrdenstvom. V tomto duchu je odpustenie aj dnes návratom k tomu, kto sme – synovia a dcéry nebeského Otca, povolání žiť v priateľstve, nie v neodpustení a zraneniach. V čase jubilea sa nám pripomína, aké dôležité je obnoviť nielen vonkajší poriadok vecí, ale predovšetkým vnútorný poriadok srdca. A tak odpustenie je prvým ukazovateľom

úspešnosti našej púte. Ak sa nám podarilo zo srdca odpustiť našim hnevnikom, naša púť bola úspešná.

Čo prináša duchovný zážitok?

Púť je symbol našej duchovnej cesty k Bohu. Počas Jubilea môžu veriaci získať plnomocné odpustky, ak sa budú riadiť pokynmi stanovenými Cirkvou. Prechod Svätou bránou alebo vstup do jubilejného kostola je predovšetkým hlboký duchovný úkon, ktorým človek vyjadruje svoju túžbu po obrátení, po zmierení s Bohom a po obnovení svojho duchovného života. Putovanie umožňuje predovšetkým vyjsť zo seba samého a putovať smerom k Bohu – na miesta, kde Božia milosť zažiarila osobitným spôsobom a priniesla bohaté ovocie obrátení a svätosti veriacych. A takýto duchovný zážitok má presahujúci charakter – opustenie bežnej každodennosti a usmernenie našich myšlienok smerom k Bohu.

V čom spočíva nádej?

Téma zvolená pre toto jubileum je **Pútnici nádeje**. Táto téma nás pozýva k tomu, aby sme sa napriek ťažkostiam našej doby pozerali do budúcnosti s nádejou a dôverou. Pápež František vysvetlil, že jubileum je časom, keď sa máme otvoriť nádeji a dôverovať Bohu, ktorý nikdy nesklame. Toto pozvanie nás povzbudzuje, aby sme žili ako svedkovia nádeje vo svete, ktorý je často poznačený konfliktmi, neistotou a strachom. Pútnik nádeje je ten, kto kráča ďalej aj vtedy, keď momentálne nevidí jasný cieľ; kto verí aj vtedy, keď nemá odpoveď. Táto nádej nie je naivná – je skúšaná, ale živá. V nej sa zrkadlí Kristovo víťazstvo nad smrťou a každou podobou zla.

Milí priatelia, **odpustenie, duchovný zážitok a nádej** v našich srdciach nech sú ukazovateľmi úspešnosti nielen tohtoročných jubilejných putovaní, ale aj obsahom úsilia a modlitieb celého nášho života.

- o. Róbert Slotka

Extrémna krížová cesta

*„Lásku bez kríža nenájdeš
a kríž bez lásky neunesieš.“
- Ján Pavol II.*

Extrémna krížová cesta nie je len tradičnou pobožnosťou, ale aj hlbokým duchovným zážitkom, ktorý testuje nielen fyzické, ale najmä vnútorné hranice človeka. Každý si nesie svoj úmysel. EKC vznikla v Poľsku, postupne sa rozšírila do sveta a miesto si našla aj na Slovensku, kde každoročne oslovuje stovky ľudí hľadajúcich ticho, modlitbu a samých seba.

Symbolom EKC je vlastnoručne vyrobený kríž.

Ide o nočnú púť dlhú 30 až 40 km v čase pôstneho obdobia. Na trase sa nachádza 14 zastavení krížovej cesty, pri ktorých pútnici rozjímajú. EKC nie je pretekom ani turistikou. Je to výzva nechať sa premieňať a duchovne rásť.

Tento rok sa EKC niesla v duchu vzdania pocty pápežovi Jánovi Pavlovi II. Aj zamyslenia pri zastaveniach boli o ňom, o človeku s veľkým srdcom.

Každá EKC začína svätou omšou.

Na cestu sme sa vybrali päťčlenná skupina. Trasa viedla lúkami, poľnými a lesnými cestičkami, turistickým chodníkom a lesom. Bolo to náročné, prvé kilometre pribúdali rýchlo, človek vládze a išlo sa veľmi dobre s našimi spolupútnikmi. Čas pokročil, kilometre pribúdali a sily ubúdali. EKC je extrémna aj v tom, že je to nočná púť. Človek je unavený po pracovnom dni, po ktorom ho čaká 40 km púť nocou. Vtedy si človek siahne na dno svojich síl. Po ceste sme stretávali ľudí rôzneho veku od detí až po seniorov. Po minuloročnej skúsenosti sme sa tohto roku rozhodli absolvovať dve trasy: EKC Trstená a EKC Námestovo.

Trasu EKC, ktorú sme absolvovali tohto roku ako prvú (4.4.2025) bola **trasa Sv. Martina v Trstenej**. Dĺžka trasy 40,2 km s prevýšením 1015m. Cestá nám trvala 11 hodín.

Druhá trasa bola **trasa bl. Zdenky Schelingovej** (11.04.2025) **Námestovo**. Dĺžka trasy 42,1 km s prevýšením 900m.

Nám cesta trvala cca 11,5 hodín. Začínali sme po svätej omši v Základnom okolo 19:30 a skončili sme v Bobrove ráno okolo 7:00 ráno.

Výrazy tváre hovoria za všetko. Unavený, vysilený, no šťastný. Človek si siahne na dno svojich síl, posilní ho to duchovne a na veľmi dlhý čas. A čo tam po otlakoch a bolesti, tie pominú, ale duchovná hodnota cesty ostane navždy v každom jednom z nás. Je to výnimočná príležitosť spomaliť, načúvať a objaviť hlbší zmysel utrpenia, obety a nádeje.

EKC nie je pre každého a preto má svoju silu. Právom nesie názov extrémna. Stojí za to sa jej zúčastniť, samozrejme s ohľadom a rešpektom voči svojmu zdraviu, vek nie je podstatný.

- manželia Fidrikovi

Čas Pánovej milosti

Niekedy je potrebné, aby sa človek zamyslel nad svojím konaním a životom, prehodnotil mnohé veci a možno sa nanovo rozhodol pre konanie ešte väčšieho dobra. Takýto čas mohli prežívať aj naši miništranti počas pôstnej duchovnej obnovy v dňoch 28. marca - 30. marca 2025.

Duchovnú obnovu viedol vicerektor kňazského seminára biskupa Jána Vojtašáka na Spišskej Kapitule spolu s diakonom a bohoslovcami. Hlavným cieľom tejto duchovnej obnovy bolo u chlapcov, miništrantov, prebudiť a rozpáliť

dobro, ktoré majú vo svojich srdciach a povzbudiť k službe pri Pánovom oltári. Program sme mali naozaj pestrý. Nechýbalo nič, čo sa týka duchovnej stránky, stránky intelektuálnej, ľudskej i spoločenskej.

Duchovný program sme odštartovali modlitbou krížovej cesty v piatok večer, ktorú viedli samotní miništranti. Nechýbalo slávenie sv. omše počas dní duchovnej obnovy, prijatie sviatosti zmierenia i spoločná adorácia Najsvätejšej sviatosti.

Intelektuálnu stránku pokryla prednáška v sobotu poobede, ktorú viedol otec vicerektor a následne sa uskutočnil krátky súťažný minikvíz, počas ktorého si chlapci mohli overiť svoje vedomosti v liturgickej oblasti.

Spoločenskú časť pokryli naše rozhovory, spoločenstvo, ktoré sme tvorili počas týchto dní, ale aj spoločný futbal v hale Valérie Tyrolovej v sobotu doobeda.

No a samozrejme sme nevynechali ani oblasť, ktorú sám Pán Ježiš považoval za dôležitú, keď učil zástupy a potom ich nasýtil. Aj my sme spoločný čas strávili pri stolovaní, kde sme naozaj mohli

medzi sebou navzájom vytvoriť pekné spoločenstvo. Jednotu celého nášho miništrantského spoločenstva mal vyjadriť malý darček, ktorý každý miništrant dostal v podobne mikiny s erbom farnosti.

Celá táto duchovná obnova bola požehnaním pre našu farnosť. Uvedomujeme si, že aj naši miništranti sú veľmi blízko pri oltári z lásky k Pánovi. Čas služby i samotnej duchovnej obnovy môže napomôcť novým duchovným povolaniam, no najmä každá takáto obnova chce formovať srdce človeka, aby sa stávalo stále lepším.

V tomto mene ďakujem všetkým, ktorí mi akýmkoľvek spôsobom pomohli pri realizácii duchovnej obnovy.

-Peter Kalis

„Byť nablízku Ježišovi, to je môj životný plán“

Na všetko, čo je v živote dôležité sa človek i patričným spôsobom pripravuje. Mnoho vecí organizuje a dlho plánuje. Chce, aby to bolo veľké a očakáva, že všetko dopadne podľa predstáv. Dojem celej slávnosti a akcie má neustále v mysli človeka evokovať tie najlepšie spomienky. O takej veľkej udalosti môžeme hovoriť aj v oblasti duchovného života.

Pre našich tretiakov je prijatie Pána Ježiša prvýkrát do srdca veľmi veľkou udalosťou. Dokonca tak veľkou, že po celý život si majú pamätať deň, ako mohli hostiť vo svojej duši Spasiteľa a Vykupiteľa. A aby tento vysnívaný a dlho očakávaný deň bol naozaj pekný, museli pre to niečo aj urobiť.

Ide samozrejme o samotnú prípravu na tento veľký deň. Po intelektuálnej stránke sa pripravovali na hodinách náboženstva, kde si osvojovali základné pravdy viery a učili sa o tom, kto vlastne Boh je.

Do samotnej prípravy patrili aj sv. omše za účasti detí, počas ktorých som im celý školský rok hovoril o hrdinoch viery a svätých. Tých sme sa snažili počas jednotlivých týždňov do pamätnej knihy aj namaľovať a niečo si z ich života osvojiť. Medzi veľmi dôležité aktivity patrili aj sv. omše v nedele a sviatky, účasť na detskom speváckom zbere, aktivita modlitby posvätného ruženca v októbri, milión detí sa modlí ruženec, spoločné pobožnosti krížovej cesty pred sv. omšou v utorky pôstneho obdobia, aktivita Jakubova studňa a príprava jasičkovej pobožnosti.

Duchovná knižka pre Vás
Od pripravovateľa dč

Katejka 205
Súčasť 672
Roznáš a rozdáš modlitbu 1264
Práca s obrázkami 205
Chcem si urobiť 212
Modlitba za prijatie 437
Modlitba za katejku 434
Práca s knihou 529

1. učeb. prijímanie Eucharistie dč 11.05.2025

Všetky tieto aktivity mali deťom pomôcť k tomu, aby bol deň 11. máj 2025 výnimočný. Aby sme my kňazi, rodičia a samotné deti mohli povedať, že čo bolo v našich silách sme urobili a pripravili, aby Ježiš pod eucharistickými spôsobmi mohol prísť do môjho srdca a srdca detí. Samozrejme najkrajšou slávnosťou bola slávnosť prvého sv. prijímania, kde slávnostnú sv. omšu celebroid pán farár a v príhovore sa deťom prihovoril pán kaplán.

V príhovore nadviazal znovu na príklad svätca, tentokrát to bola bl. Imelda, patrónka prvoprijímajúcich detí a povzbudil ich, aby mali takú veľkú túžbu neustále pristupovať k Eucharistii, akú mala Imelda.

Veríme, že pekné spomienky ostanú v živote našich detí. O to viac im vyprosujeme, aby v ich živote ostala túžba byť vždy jedno s Pánom, a to práve prijímaním sviatosti zmierenia a Eucharistie.

-Peter Kalis

Vitráže vo farskom kostole – skvost sakrálnej tvorby Jána Havrila

Vo štvrtok 22. mája 2025 bola otvorená výstava s názvom **Ján Havrila – Tiché miesta** v priestoroch Galérie Márie Medveckej v Tvrdošíne. Organizátorom výstavy je Oravská galéria v Dolnom Kubíne a jej kurátorkou Mgr. Katarína Matušková. Výstava sumarizuje dielo autora, prezentuje jeho umelecké vitráže zachytené vo verejnom, najmä sakrálnom priestore. Na výstave môžeme nájsť fotografie vitráží, ktoré Ján Havrila realizoval v našom farskom kostole.

Aké námety sa nachádzajú na vitrážach vo farskom kostole?

Vitráže zachytávajú 11 motívov. Šesť zo Starého zákona, ktoré sú predobrazom Eucharistie – obeta Kaina a Ábela (Gn 4, 1-16), obetovanie Izáka (Gn 22), stretnutie Abraháma s Melchizedechom (Gn 14, 17-24), Mojžiš vyvádza vodu zo skaly (Ex 17, 1-7), manna na púšti (Ex 16) a židovská veľkonočná večera (Ex 12), jeden novozákonný motív – posledná večera (Mk 14, 22-24; Mt 26, 26-28; Lk 22, 19-20; 1 Kor 11, 23-25), dva motívy zo života svätých – sv. Františka Assiského a sv. Margity Márie Alacoque a motívy dvoch eucharistických symbolov – pelikána a klasov s hroznom.

Vitráže majster Havrila začal realizovať v roku 2002 a sú najrozsiahlejšími vitrážami v jeho tvorbe. Diela boli financované z milodarov veriacich vo výške 1,5 milióna korún.

Priblížme si životnú cestu Jána Havrila...

Ján Havrila sa narodil 3. júna 1933 v oravskej obci Brezovica. **Ako sedemročný vážne ochorel a postupne prišiel o sluch.** V dôsledku zdravotného hendikepu získal základné vzdelanie v Ústave pre nepočujúcich v Kremnici.

V stredoškolskom štúdiu pokračoval na Odbornej škole odevnej v Kremnici (1949 - 1952) a na Strednej škole umeleckého priemyslu v Bratislave (1952 -1956). Vysokoškolské vzdelanie úspešne absolvoval v roku 1963 na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v odbore kompozície figurálnej maľby. Jeho pedagógmi boli poprední slovenskí maliari prof. Ján Mudroch a prof. Peter Matejka. Počas vysokoškolských štúdií sa oženil so svojou manželkou Oľiviou, ktorá mu bola celoživotnou oporou, pretože ich spájalo rovnaké zdravotné znevýhodnenie. Po sobášii sa usídlili v rodnej obci manželky, v Likavke pri Ružomberku. Tu sa im narodili dve dcéry. Po štúdiách začal pracovať ako výtvarník a návrhár vo vtedajších Bavlnárskych závodoch V. I. Leni-

Pocta Jánovi Mudrochovi
Ján Havrila

na v Ružomberku. Venoval sa aj vlastnej umeleckej tvorbe, najmä olejomalbe. Tvoril v Likavke, kde si zriadil maliarsky ateliér. Neúnavne v ňom pracoval do posledných dní svojho života. V tejto životnej etape sa venoval najmä maľbe obrazov. Zomrel 19. decembra 2009 v Likavke, kde je aj pochovaný.

Aká bola umelecká tvorba Jána Havrila?

Vplyv pedagógov sa v jeho tvorbe odzrkadľoval predovšetkým v jeho rannom diele. Šesťdesiate roky sa v Havrilovej tvorbe prejavili ako experimentovanie s farbou, formou, priestorom a kompozíciou. V sedemdesiatych rokoch sa pod vplyvom európskej figurálnej vlny objavuje v jeho tvorbe záujem o technické a mechanické motívy, ktoré čerpal z prostredia svojho zamestnania.

Diela osemdesiatych rokov boli pre Jána Havrila charakteristické tlmenou, monochromatickou farebnosťou.

Ako člen Zväzu slovenských umelcov sa Ján Havrila zúčastňoval rôznych kolektívnych výstav doma a v zahraničí - Salgótarján, Krakov, Helsinki, Sofia, Novi Sad a inde. Prvú individuálnu výstavu mal v Ružomberku. Jeho komorné maliarske diela sa nachádzajú v Slovenskej národnej galérii, v Galérii mesta Bratislavy, Nitrianskej galérii v Nitre, Stredoslovenskej galérii v Banskej Bystrici, Považskej galérii umenia v Žiline, Turčianskej galérii v Martine, Liptovskej galérii P. M. Bohúňa v Liptovskom Mikuláši a v zbierkach Oravskej galérie v Dolnom Kubíne.

Od deväťdesiatych rokov orientoval svoje umelecké zameranie na monumentálnu tvorbu – vitráže pre sakrálne objekty na Slovensku. Do umeleckých vitráži so sakrálnou tematikou **premietol svoju vieru z perspektívy tichého sveta nepočujúceho maliara**. Prvá takáto možnosť prišla z jeho rodnej Brezovice. Pre miestny rímskokatolícky kostol navrhol a zhotovil vitráže a farebné okná. Okrem Brezovice možno jeho vitráže obdivovať aj v kostoloch a kaplnkách v Ústí nad Oravou, Zemianskej Dedine, Pribiši, Lomnej, Trstenej, Dolnom Kubíne, Suche Hore a v Oravskej Polhore.

- Tomáš Vorčák
- Anton Kutliak
- Katarína Matušková
- o. Róbert Slotka

Bežci
Ján Havrila

“Ukážte, že ste svätí, a buďte svätí, lebo ja som Pán, váš Boh”

Počas celého školskeho roka spoznáваме na detských sv. omšiach spolu s pánom kaplánom celú plejádu svätcov. Svätcov, ktorí sú nám známi ako Matka Tereza, ale napríklad aj svätcov menej známych. Dokonca aj takých, ktorých ešte neoslavuje Cirkev po celom svete, ale už teraz je započatý ich proces blahorečenia či svätenia. Ako napríklad Carlo Acutis.

Títo svätci sa v nedeľu 23. februára akoby zázrakom ocitli v našej farnosti na mieste, ktoré pôsobilo ako nebo. Lebo spoločne s pánom farárom akoby prešli nebeskou bránou. V túto nedeľu sa v našej farnosti totiž konal ďalší ročník Farského karnevalu s osobnosťami svätcov.

Deň pred karnevalom sa stretli naši miništranti s pánom kaplánom a pripravili stoly. Kreatívne baby na čele so Zuzanou a Sisou pripravili nádhernú výzdobu, vďaka ktorej sme sa cítili naozaj ako v nebi.

Medzi deťmi sme mohli objaviť sv. Mikuláša, ktorý deťom rozdával sladkosti, Carla Acutisa s foťákom a notebookom, veľa miniatúrnych dievčatiek ako Matka Tereza a populárnym sa stal aj sv. Šarbel s bradou, sv. Terézia z Liesieux, sv. František a aj princezná sv. Filoména. Dokonca z Nitry k nám prišli aj sv. Cyril a Metod.

Tradične sme začali krátkou modlitbou o 14:00 hodine, spoločne prešli svätou bránou a spravili spoločnú fotku. Nasledovali hry pre rôzne vekové kategórie. Deti skladali obrázky, spoločne maľovali, hádali zvuky zvierat podľa sv. Františka, ktorý mal k zvieratkám úctu. Staršie deti mali krátky kvíz, ale nakoľko poctivo navštevovali detské sv. omše, nič ich neprekvapilo.

Nasledovalo kolo detských piesní, ukazovačiek, ktoré si mladé baby animátorky krásne pripravili. Najmladšie deti sa tešili z piesní ako “Ide, ide slon”, “Bác, bác, bum bác”. Po krátkej pauze nasledovalo kolo s ukazovačkami z detského zboru ako obľúbené “Kengura” či “Budem ako strom”. A na gitaru nám zahrála naša gitaristka Sofia.

Pre staršie deti boli pripravené tance z Erka, do ktorých sa zapojili aj rodičia a spoločne sme si zatancovali “Ave Mária” či “Egyptský tanec”. Dokonca sme sa naučili dokonalejšie kroky

Detská zábava

pre "Belgický tanec" - veríme, že budúce stretnutie zvládneme aj výmenu tanečného partnera.

Počas celého karnevalu sa o náš pitný režim starali ženy v kuchyni a dievčatá, ktoré dohliadli na to, aby nám na stole nič nechýbalo. Občerstvenie tvorili výborné koláčiky, ktoré priniesli rodičia.

Celý karneval mal rodinnú atmosféru. Možno nebolo toľko masiek ako po iné roky, ale aj tak sme spolu vytvorili poobedie, na ktoré sa len tak ľahko nezabudne. Rodičia si medzi sebou povraveli pri šálke kávy a čaju. A čo deti? Niektoré tancovali a pre najmenšie bol pripravený aj detský kutik, kde sa pekne zabavili.

Takto povzbudení v prítomnosti malých svätcov sme strávili príjemné popoludnie v našej farnosti. Ďakujeme.

- Magdaléna Kvašňovská

Rím